

EXPUNERE DE MOTIVE

Regulile de origine a mărfurilor reprezintă un instrument important de politică comercială în procesul de negociere și aplicare a acordurilor bi și multilaterale privind crearea zonelor de comerț liber. Preferințele convenite între părți prin astfel de înțelegeri internaționale se acordă numai în situația în care mărfurile care fac obiectul schimburilor comerciale îndeplinesc criteriile stabilite prin protocoalele privind regulile de origine, anexe la respectivele înțelegeri.

În contextul realizării unui spațiu larg de comerț liber în Europa, Comisia Europeană, ca reprezentant al Uniunii Europene (UE), țările membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (Norvegia, Elveția, Islanda și Liechtenstein) și țările asociate la UE (România, Polonia, Ungaria, Republica Cehă, Republica Slovacă, Slovenia, Bulgaria, Letonia, Lituania și Estonia) au convenit să unifice regulile de origine aplicabile în comerțul dintre ele. În acest scop, a fost elaborat un Protocol comun privind regulile de origine, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1997. În acest sistem, cunoscut sub numele de "cumul de origine pan-european", s-a integrat și Turcia de la 1 ianuarie 1999.

Față de regulile existente anterior, introducerea principiului cumulului pan-european de origine a mărfurilor facilitează cooperarea economică și schimburile comerciale între țările respective.

În relația dintre România și țările membre ale Acordului Central European de Comerț Liber (CEFTA), aceste reguli se aplică de la 1 iulie 1997, când a intrat în vigoare Acordul de aderare a României la CEFTA, aprobat prin Legea nr.90/1997.

După punerea în aplicare a cumulului pan-european, țările participante au formulat o serie de propuneri cu caracter tehnic, pentru îmbunătățirea funcționării acestuia, care au fost examinate și convenite în cadrul unor reuniuni multilaterale ce au avut loc în anii 1998, 1999 și 2000.

Astfel, în relațiile cu țările membre CEFTA, amendamentele convenite pentru anul în curs au fost aplicate de România în baza Protocolului adițional nr.9 la accord, ratificat prin Ordonanța de urgență nr.267/2000, publicată în Monitorul Oficial al României nr.667 din 16 decembrie 2000 și aprobată prin Legea nr.33/2001.

Pentru anul 2002, țările participante la cumulul pan-european au stabilit o nouă serie de amendamente. Între țările membre ale CEFTA,

amendamentele respective au fost convenite sub forma Protocolului adițional nr.11 la CEFTA, semnat la București, la 16 noiembrie a.c., pentru modificarea Protocolului nr.7 al acestui ,eferitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă.

Protocolul adițional nr.11 va fi ratificat de către fiecare Parte, conform prevederilor sale legale interne, urmând să se aplice de la 1 ianuarie 2002.

Amendamentele propuse sunt următoarele:

a) Consolidarea protocolului: numărul mare de amendamente aduse Protocolului nr.7 de-a lungul anilor au condus la existența mai multor documente, ce crează dificultăți în administrarea și utilizarea prevederilor acestuia. Din considerente care țin de utilitatea și funcționalitatea unui singur document de origine, care să conțină toate amendamentele convenite până în prezent, s-a hotărât consolidarea Protocolului nr.7 prin Protocolul adițional nr.11, urmând ca acesta să intre în vigoare începând cu 1 ianuarie 2002, concomitent cu modificarea protocoalelor privind regulile de origine din acordurile europene ale țărilor asociate la UE, precum și a protocoalelor similare din celelalte acorduri de comerț liber încheiate de țările participante la cumulul pan-european.

b) Amendarea protocolului: s-a hotarat ca documentul consolidat să cuprindă, pe lângă amendamentele aduse Protocolului nr.7 în perioada 1998 – 2001, și unele modificări convenite pentru anul 2002. Aceste amendamente se refera la:

Articolul 15

Așa cum a fost convenit anul trecut, la 31 decembrie 2001 își încetează valabilitatea prevederile punctului 6 al articolului 15, care se referă la aplicarea excepției de la regula non-drawback. Renunțarea la practicarea sistemului de draw-back între țările participante la cumulul de origine pan-european reprezintă un pas important în asigurarea unei mai bune funcționări a sistemului de cumul, conducând la dezvoltarea și intensificarea relațiilor comerciale dintre părți.

Anexa II a Protocolului

Modificările vizează introducerea amendamentelor aduse Sistemului Armonizat de codificare și clasificare a mărfurilor aplicabile de la 1 ianuarie 2002 și a unor reguli de origine mai clare, mai flexibile și ușor de respectat pentru operatorii economici. Acestea au luat în considerare schimbările

apărute în procesele tehnologice la care sunt supuse unele materii prime, schimbări ce au necesitat corectarea listei de operațiuni și procese care aplicate unui material neoriginar îi conferă caracterul de originar.

Alte amendamente

În articolele 3, 4, 12, 17, 18, 19 și 30, precum și în anexele Protocolului, au fost propuse anumite amendamente de natură tehnică, care vin să corecteze anumite anomalii apărute între diferitele versiuni lingvistice.

Modificările aduse Protocolului de origine a mărfurilor nu ridică probleme de fond pentru partea română și nu crează dificultăți în aplicarea lor de către autoritățile competente.

Protocolul adițional nr.11 la CEFTA urmează să intre în vigoare la 1 ianuarie 2002, concomitent cu protocoalele similare din relațiile cu UE, țările AELS, țările baltice și Turcia. Celelalte țări membre ale CEFTA sunt pregătite și pot să aplice în mod provizoriu acest Protocol de la 1 ianuarie 2002, urmând ca ratificarea acestuia să se facă ulterior.

Având în vedere faptul că România este singura țară a cărei legislație internă nu permite aplicarea provizorie a unui astfel de document, dat fiind faptul că el reprezintă o modificare a unui acord internațional aprobat prin lege, a fost necesar ca aprobarea acestuia să se facă prin ordonanță de urgență a Guvernului, în timp util, în vederea intrării în vigoare de la 1 ianuarie 2002. În caz contrar, România riscă să se singularizeze în raport cu celelalte țări, care nu vor aplica prevederile acestui Protocol în relația cu țara noastră.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru ratificarea Protocolului adițional nr.11, semnat la București, la 16 noiembrie 2001, la Acordul Central European de Comerț Liber (CEFTA), Cracovia, 21 decembrie 1992, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

